

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΤΩΝ

ΘΡΑΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΤΕΚΤΟΝΑΣ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ
1922

111095

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΤΩΝ

ΘΡΑΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΤΕΚΤΟΝΑΣ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

1922

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ

ΤΩΝ

ΘΡΑΚΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΤΕΚΤΟΝΑΣ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ
1922

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ ΘΡΑΚΗΣ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΕΚΤΟΝΑΣ

Πάντες Ἐλεύθεροι Τέκτονες Ὑψηλῶν Θράκης κατόπιν μελετωμένης ἀναθεωρήσεως Συνήκης Σεδρών σχετικῶς σὺνορα Θράκης συνελθόντες σήμερον ἑκτακτον συνεδρίασιν ἐν Ἀδριπόλει ἐξουσιοδότησαν Στὴν Τσιμισκή Ἀδριανουπόλεως, ὥπως μεταδιδάσῃ μετὰ πόνου ψυχῆς ἐντονον διαμαρτυρίαν πρὸς ἀδελφοὺς Ὑψηλίου διὰ τὴν ἐνδεχομένην τροποποίησιν τῶν συνόρων τῆς Θράκης, κτηθείσης κατόπιν προαιωνίων μυρίων ἀγώνων καὶ ποταμῶν αἵματος ἀδελφῶν κατὰ βαρδάρου κατακτητοῦ. Ἀδελφοί, ἐξ ἀμοιβαίας ἀλλοτρίεγγυῆς καὶ μετὰ ἡμετέραν συμμετοχὴν εἰς τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον ὅπερ ἐλευθερίας λαῶν καὶ κατὰ μιλιταρισμοῦ, παρακαλοῦμεν ἐντείνητε καὶ ὅπερ ἡμῶν προσπάθειάς σας, ἵνα μὴ γίνῃ τοιοῦτον ἐγκλημα κατὰ πολιτισμοῦ καὶ ἀνθρωπισμοῦ.

Ταχυδρομικῶς σχετικῶς ἀποφάσεις.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 29 Ἰανουαρίου 1922.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἑλ. Γεωργιάδης

Σεβασμιος
Γ. Κωνσταντινίδης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

111075

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ

ΘΡΑΚΗΣ

Οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες τῆς Θράκης, μετὰ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τῶν Σεδρῶν καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς νέαν διάσκεψιν, ἐξ ἧς κατὰ τῆς πληροφορίας, ἃς ἔχουσι, νέος κίνδυνος προβάλλεται κατὰ τῶν ἀποκτηθεισῶν ἐλευθεριῶν των, συνελθόντες εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν, ἀπεφάνισαν νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ πάσης ληφθῆσομένης ἀποφάσεως περὶ τροποποιήσεως τῶν συνόρων τῆς Θράκης ἐπαναφερούσης τμῆμα αὐτῆς ὑπὸ τὸν πρόφην τυραννικὸν ζυγόν. Εἰς τὴν ἀπόφασίν των δὲ ταύτην ὁρμήθησαν ἐκ δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἀπέκτησαν λόγῳ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Θρακικοῦ Λαοῦ εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, τὸν ὅποιον οἱ σύμμαχοι διεξήγαγον κατὰ τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ милитарισμού.

Διότι ὁ Θρακικὸς Λαὸς ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὡς εἶνε πασίγνωστον, ὁμόθυμος καὶ οἰονεὶ ὡς ἐξ ἐνστικτοῦ ἐσπευσε καὶ ἐτάχθη παρὰ τὸ πλεῖρον τῶν Συμμάχων εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία καὶ ἀφθόνως ἔχυσε τὸ αἷμά του ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ἰδεῶν τῆς ἰσότητος ἐλευθερίας καὶ ἰσωνομίας, τὰ ὅποια ὡς πρόγραμμα τοῦ πολέμου διεκήρυξαν οἱ κυβερνῶντες τὰ συμμαχικὰ Κράτη. Ἐπίσης δὲ διότι εἶνε πασίδηλον ὅτι ἡ πλειονότης τῶν 66 χιλιάδων Ἑλλήνων, τῶν στρατολογηθέντων ἐν Ἀμερικῇ καὶ μεταφερθέντων εἰς τὰ ἐνδοξα πεδία τῆς Γαλλίας ἀπετελεῖτο ἀπὸ Θράκας.

Δικαιοῦται ὅθεν ὁ λαὸς οὗτος, ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων, ἵνα μὴ τὸ παράπαν ἀλλοιωθῇ ἢ μεταβληθῇ, ἔστω καὶ ἐν μέρει, τὸ καθεστῶς, τὸ ὅποιον διὰ τῆς Συνθήκης τῶν Σεδρῶν καθιερώθη ἐν Θράκῃ καὶ ἐλπί-

ζει ότι η κοινή γνώμη των Συμμάχων λαών οὐδέποτε θά ἀνεχθή, ἵνα ὁ λαὸς αὐτὸς ᾗ τμήμα αὐτοῦ στερηθῇ τῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὅποια ἀπέκτησε διὰ τῶν ἀφθόνων θυσιῶν, ἃς προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ κοινού συμμαχικοῦ ἀγώνος.

Οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες τῆς Θράκης, ἀπαυθύνόμενοι πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένους ἀδελφοὺς των ἀξιούσιν, ἵνα ἐν ταῖς στιγμαῖς ταύταις τῆς ἀγωνίας, ἃς διέρχεται, παρὰσχώσιν εἰς αὐτοὺς οὗτοι τὴν ὀφειλομένην συνδρομὴν καὶ υποστήριξιν των, παραλλήλως δὲ ἐπικαλοῦνται καὶ τὰ εὐγενή αἰσθήματα τῶν συμμαχικῶν λαῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν συναγωνιστῶν των ἐν τῷ κοινῷ ἀγῶνι, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἀδελφικῶν δεσμῶν, εὖ μεταξὺ αὐτῶν ἐδημιούργησεν οὗτος. Ἡμεῖς δὲ εἴσθαι μεγάλην ἀδικίαν διὰ τὸν Θρακικὸν λαόν, ἐὰν ἐν περιπτώσει, ἢ μὴ γένοιτο, ἐναντίας ἀποφάσῃς τῆς Διασκεψῆς παραγνωρισθῶσιν αἱ παμπληθεῖς καὶ ποιικίλαι ὀπηρεσίαι, ἃς προσέφεραν οὗτος εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα, ἐνῷ ἄλλοι λαοί, μὴ μετασχόντες αὐτοῦ ἀπέκτησαν ἄνευ κινδύνου ἀπολαίας τὸ πολύτιμον δῶρον τῆς Ἐλευθερίας, τὸ ὅποιον ἐχάρισαν εἰς αὐτοὺς αἱ συνήκαι τοῦ Ἀγίου Γε.μανὸς καὶ τῶν Βερσαλλιῶν.

Ἐδελπιστοῦντες οἱ Ἐλεύθεροι Τέκτονες τῆς Θράκης ὅτι ἡ διαμαρτυρία των αὕτη θέλει εἰσακουσθῇ ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων λαμβάνουσι τὸ θάρρος γὰρ διαδηλώσωσιν ὅτι ὁ Θρακικὸς λαὸς δὲν θέλει ἀνεχθῇ αὐτὴ καὶ τὴν ἐλαχίστην τροποποίησιν τῶν ὁρίων τῆς Θράκης, προτιμών νὰ εὐχῇ ἐνδοξὸν θάνατον, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ αὐτῶν, παρὰ νὰ ἀρῇσιν τὸ τμήμα αὐτῆς νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ νέου εἰς τὸν τυραννικὸν ζυγόν, τῆς συνεπείας τοῦ ὁποίου εὐκόλως δύναται τις νὰ προῃδῇ ἀναλογιζόμενος τὰ βέβαια καὶ τὰ μαρτύρια, τὰ ὅποια ὑπέστησαν αἱ σύμμαχοι αἰχμάλωτοι ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὑπὸ τῶν Κεμαλικῶν.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 29 Ἰανουαρίου 1922

Ὁ Γραμματεὺς
Ελ. Γεωργιάδης

Σεβασμός
Γ. Κωνσταντινίδης

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΕΚΤΟΝΑΣ

Ἐὰν ἐν τῶν κυριωτέρων καθηκόντων τοῦ Τεκτονισμοῦ εἴνε ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἀλληλοδοξία καὶ ἐν ἐκ τῶν πρωτίστων δογμάτων αὐτοῦ ἡ Ἐλευθερία, ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες τῆς Θράκης, βλέποντες ὅτι τμήμα τῆς Θράκης κινδυνεύει ν' ἀπολέσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, τὴν ὅποιαν ἀπέκτησε πρὸ τινος χρόνου, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πρῶτον τυραννικὸν ζυγόν, ὅφ' ἐν ἐπὶ σειρὰν αἰῶνων διατέλει, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην, ἵνα καταφύγωμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν υποστήριξιν αὐτῶν διὰ τὴν κινδυνεύουσαν ἐλευθερίαν τμήματος αὐτῆς ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι θέλομεν ἐπιτύχει ταύτης.

Οἱ ἐν Θράκῃ ἐλεύθεροι Τέκτονες, ἀποτεινόμενοι ἰδίως πρὸς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἀδελφοὺς αὐτῶν δὲν ἀρύονται τὸ θάρρος των μόνον ἐκ τῆς ιδιότητος των ὡς Τεκτόνων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ δικαιώματος τὸ ὅποιον ἀπέκτησαν ὡς πρῶτοι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων χύσαντες τὸ αἷμα αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ κοινού συμμαχικοῦ ἀγώνος. Διότι Θράκες ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἔσπευσαν πρῶτοι νὰ ὑποδείξωσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐξοδὸν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος καὶ τὴν συμμετοχὴν αὐτῆς εἰς τὸν κοινὸν τῶν Συμμάχων ἀγῶνα κατὰ τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τοῦ μιλιταρισμοῦ. Διότι Θράκες ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀπετέλεσαν τὰς πρώτας ομάδας τῶν Ἑλλήνων ἐθελοντῶν, οἱ ὅποιοι εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία συνεπολέμησαν, μετὰ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἡ δὲ πλειονότης τῶν 65 χιλιάδων Ἑλλήνων, τῶν στρατολογηθέντων ἐν Ἀμερικῇ καὶ μεταφερθέντων εἰς τὰ ἐνδοξα πεδία τῆς Γαλλίας ἦτο Θρακική. Διότι Θράκες ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ

ὅποιοι ὄχι μόνον ἔχυσαν τὸ αἷμά των εἰς τὴν κατὰ τῶν Δαρδανελλίων ἐκστρατείαν τῶν Συμμάχων, ἀλλὰ καὶ παντοειδῶς καὶ ποικιλοτρόπως ἐξυπηρέτησαν τὸν ἀγῶνα αὐτῶν.

Περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγονότων τούτων δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ Στρατηγοὶ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν συμμάχων μας, οἱ ὅποιοι ὑπηρέτησαν εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἀπέναντι τῶν δηρησεῶν τούτων τὰς ὁποίας προσέφερεν ὁ Θρακικὸς λαὸς νομίζομεν ὅτι δικαιούται ν' ἀξιώσῃ παρὰ τῶν διευθυνόντων σήμερον τὰς τύχας τῶν Συμμαχικῶν Κρατῶν, ἵνα ἡ ὥς ἀνταμοιβὴ ἀπέναντι τούτων παραχωρηθεῖσα ἐλευθερία παραμείνῃ ἀλώδητος καὶ ἀπαραιμείωτος. Διότι τὸ ἀντίθετον θέλει σημειώσῃ μίαν μαύρην σελίδα εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, τὸν ὅποιον διεξήγαγον οἱ Σύμμαχοι, τοῦ ὁποίου σκοπὸς ἦτο ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν ὑποδοῦλων λαῶν.

Οὐδεμία δὲ βάσιμος δικαιολογία χωρεῖ περὶ ἐπαναφύρας τοῦ πρῶην καθεστῶτος εἰς τμήμα τῆς Θράκης, διότι οὐ μόνον ὁλόκληρος ἡ χώρα αὕτη ὑπῆρξε πάντοτε Ἑλληνική, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐπιστήμων στατιστικῶν περιτράνωσ ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν ὁλοκλήρῳ τῇ Θράκῃ ὑπερισχύει παντὸς ἄλλου καὶ ἐπομένως οὐδεμία ἀμυντὴτήσις δύναται νὰ χωρέσῃ περὶ τῆς ἐλληνικότητος αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ χάρις εἰς τὸ ἐλεύθερον πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτῆς καταλήψεως τῆς χώρας ταύτης πάντες οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκευματος ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰσότητος καὶ ἰσωνομίας. Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ προβαλλόμενον ἐπιχείρημα ὑπὸ τῆς διπλωματίας, καθ' ὃ ἐπιβάλλεται ἡ μεταρρύθμισις τῶν Ἑλληνικῶν Θρακικῶν συνόρων λόγῳ τῆς προστασίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς Τουρκικῆς πρωτευούσης εἶναι ἀδόκιμον, καθόσον ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τοῦ θεσμοῦ τούτου οἰαδήποτε διαφορὰ μεταξὺ Κράτους, ἀποτελοῦντος μέλος τῆς Κοινωνίας ταύτης μετ' ἄλλου τινὸς

Κράτους θὰ λύηται ὑπ' αὐτῆς. Ἐὰν παρουσιασθῇ τοιαύτη τις διαφορὰ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας δὲν θὰ λυθῇ διὰ τῶν ὁπλῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀποτεινόμενοι πρὸς τὰ εὐγενῆ καὶ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν αὐτοῦ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς κτηθείσης ἐλευθερίας ὅλων τῶν τμημάτων τῆς Θράκης εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἐν τῷ ἀγῶνί μας τούτῳ θέλομεν τύχῃ τῆς ἀμερίστου συνδρομῆς του.

Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει, ὃ μὴ γένοιτο, ἠθέλομεν εὖ εἰθῆ πρὸ ἀνελπίστου ἀποτελέσματος δηλοῦμεν κατηγορηματικῶς ὅτι ὁ ἐλεύθερος Τεκτονισμὸς προώριται νὰ θρηγῇ καὶ νέα θύματα, καθόσον ἔχομεν ἀποφασίσει νὰ εὐρωμεν ἐνδοξον θάνατον ὑπὸ τῆς στέγας τῶν πατρῶων μας οἰκιῶν, παρὰ νὰ ὑποπέσωμεν ἐκ νέου εἰς τὸν ζυγὸν τῆς Τυραννίας!

Ἀδριανούπολις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1922.

Ὁ Γραμματεὺς
Ἑλ. Γεωργιάδης

Σεβάσμιος
Γ. Κωνσταντινίδης

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ ΘΡΑΚΗΣ

ΠΡΟΣ

ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΤΕΚΤΟΝΑΣ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν υποβληθεῖσαν ἤδη ταχυδρομικῶς καὶ τηλεγραφικῶς διαμαρτυρίαν μας διὰ τὴν ὑρυσθηθεῖσαν περικαπὴν τμήματος τῆς Θρακικῆς Πατρίδος πρὸς ἀπόδοσιν καὶ πάλιν εἰς δουλείαν ὑπὸ τὸν ἀπαισιώτερον καὶ βαρβαρότερον ζυγόν, τὸν Τουρκικόν, ἐκρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐπανέλθωμεν ἡμεῖς οἱ ἐλεύθεροι Τέκτονες Θράκης πρὸς πάσας τὰς τεκτονικὰς Στοὰς τῆς ὑψηλίου καὶ νὰ ὑψώσωμεν φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀδικίας, ἣτις ἤθελε συντελεσθῇ κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκειώματος, ἐὰν τυχὸν ἐπραγματοποιεῖτο ὁ θρόλος οὗτος.

Τοῦτο δὲ πράττομεν οὐχὶ διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα καὶ ἀντιλήψεις αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν κατοίκων τῆς Θράκης, οἵτινες χάρις εἰς τὴν ἀπὸ τῆς καταλήψεως αὐτῆς φιλόστοργον καὶ Πατρικὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἀπέκτησαν ὅλα τὰ ἀγαθὰ εὐνομούμενης Πολιτείας.

Λαμβάνομεν δὲ τὸ θάρρος, στηριζόμενοι εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῶν κατοίκων τούτων περὶ τῆς τριαυτῆς Διοικήσεως, νὰ παραστήσωμεν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν ξηρὰν τῆς πραγματικότητος, ἵνα ἐξ αὐτῆς πεισθῇ ὁ Ἑλευθεροτεκτονισμός, ὅτι ἤθελε διαπραχθῇ μέγα ἀδίκημα κατ' αὐτῶν ἐν ἡ περιπτώσει τὸ σημερινὸν καθεστὼς ἀντεκαθίστατο ὑπὸ Τουρκικῆς

Διοικήσεως, τῆς ὁποίας τὰ ὕλην προκαλοῦσιν ἔτι καὶ σήμερον στεναγμοὺς καὶ φρίκην.

Καὶ δὴ :

1ον) Ὡς πρὸς τὴν Δικαιοσύνην

Ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ συνεστήθησαν 26 Ἑλληνοδικεῖα, 6 Πρωτοδικεῖα καὶ 1 Ἐφετεῖον, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη ἀπονέμεται ἐξ ἴσου πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκειῶν, ἓνα καὶ μόνον κανόνα ἔχοντα κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς: τὸν Νόμον. Οὐ μόνον δὲ μεταξὺ τῶν δικαζομένων οὐδεμία διάκρισις γίνεται ὡς πρὸς τὴν Ἐθνότητά καὶ Θρησκείαν, ἀλλ' ὑπερθεματίζων τις δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς τοιοῦτους ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης βάσιν καὶ πρόγραμμα ἔχει τὸ δίκαιον τῆς ἐπιεικείας. (droit equitable).

Ἡ Ἑλλὰς λαβοῦσα ὡς βάσιν τὸ Διεθνὲς Δίκαιον κατὰ τὴν ἀπονομήν τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς Νέας Χώρας, διετήρησε οὐ μόνον τὰ ὑφιστάμενα τέως Ἑκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῶν ξένων ἐθνότητων, ἀλλὰ καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς παραγομένας ἐκ τῶν διεθνῶν συμβάσεων· οὕτω ἀνεγνωρίσθησαν ὡς δημόσιαι ἀρχαὶ καὶ ἡ Ἑταιρία τῶν Μονοπωλίων Καπνῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν (Regie) καὶ τὸ Δημόσιον Ὀθωμανικὸν Χρέος· ἐπίσης προστατεύονται μετ' ἀπαρμύλλου νομιμότητος τὰ δικαιώματα τῆς τε Ἑταιρίας Ἀνατολικῶν Σιδηροδρόμων καὶ τῆς Ἑταιρίας Ἀλατος Δυτικῆς Θράκης.

Παρ' ἐκάστη ἐδρᾷ Πρωτοδικείου λειτουργοῦσι φυλακαὶ ὀργανωμένοι κατὰ τὸ κρατοῦν σύστημα εἰς τὰς πεπολιτισμένας χώρας τῆς Εὐρώπης, ἐν αἷς ὑφίστανται ἰατρεῖα καὶ φαρμακεία καὶ πρόχειρα διαμερίσματα χρησιμεύοντα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν πρεσβεύοντων ἰδιαιτέρα θρησκειῶν.

Ὡς ἐκ τοῦ νέου πνεύματος, τὸ ὁποῖον διέπει τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν χορηγεῖται εἰς τοὺς καταδίκους τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ποινῆς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς φυλακίσεως εἰς χρηματικὴν τοιαύτην. Εἰς τοὺς ἐνδεεῖς ὑποδίκους καὶ καταδίκους παρέχει ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις καθ' ἐκάστην ἄρτον καὶ ὄψα εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα, κατὰ δὲ τὰς μεγάλας θρησκευτικὰς ἐορτὰς ἀπολύονται ἐκ τῶν φυλακῶν οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ πληρώσωσι τὰ ποινικὰ ἔξοδα τὰ ὁποῖα καταβάλλει τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Οὕτω ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη ἐνέπνευσεν εἰς πάντας τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, διότι ἀπηλλάγησαν τοῦ κατὰ τὸ πρόην καθεστῶς κρατοῦντος συστήματος καὶ τὸ ὁποῖον καταφύρως παρεγνώριζε τὸ δίκαιον.

2ον) Ὡς πρὸς τὴν Διοίκησιν

Καίτοι διετηρήθη ἡ τέως Διοικητικὴ διαίρεσις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐπῆλθεν ἕως τοιαύτῃ βελτίωσις εἰς τὰ μέσα καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς Διοικήσεως, ὥστε εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα αὐτῆς Ἀρμένιοι, Μουσουλμάνοι, Ἰσραηλίται εὐρίσκουσιν ὑπαλλήλους γνωρίζοντας τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς τοιαύτας, ὥστε νὰ διευκολύνηται πᾶς τις προθύμως εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεώς του. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἄλλως τε ἰδρύθησαν καὶ εἰδικὰ μεταφραστικὰ γραφεῖα.

Ἀπανταχοῦ τῆς Θράκης κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διωρίσθησαν ὑπάλληλοι ἐξ ἐντοπίων στοιχείων, γινώσκει τῶν ἰδιαιτέρων συνθηκῶν τῆς χώρας καὶ οὕτω ἐπετεύχθη συνδυασμὸς ἐν τῇ Διοικήσει τῶν γνώσεων καὶ τῆς πείρας τῶν ὁργάνων τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως πρὸς τὴν γνῶσιν καὶ πείραν τοῦ τόπου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτοῦ συνθηκῶν.

Οὕτως ὀργανωθείσα ἡ Διοικητικὴ ὑπηρεσία κατώρθωσε

νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ Θρακικοῦ Λαοῦ, οἱ δὲ ὑπάλληλοι αὐτῆς ἀπολαμβάνουσιν οὐχὶ μόνον σέβασμον ἀλλὰ καὶ ἀφοσιώσεως ἐκ μέρους τῶν κατοίκων.

3ον) Ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν

Ἐνῶ κατὰ τὸ πρότερον καθεστῶς οὔτε ἔννομος τάξις, οὔτε δημοσία ἀσφάλεια ὑπῆρχεν, ἀλλ' ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου διετέλει εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τελευταίου κακοποιοῦ στοιχείου, σήμερον ἀποκατέστη τελεία ἡ προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξασφαλίσθη αὕτη κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε εἰς τοὺς δακτύλους νὰ μετρῶνται τὰ γενόμενα ἀδικήματα. Ὁλόκληρος ἡ ὑπαιθρος χώρα ἀνέπνευσεν ἐκ τῶν ληστρικῶν ἐπιδρομῶν, τῶν ἄρπαγῶν καὶ τῶν δηώσεων ἃς ὑφίστατο ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ τῶν Τουρκικῶν συμμοριῶν, οἱ δὲ κάτοικοι περιφέρονται ἐλευθέρως καὶ ἀδιάστως καθ' ὅταν δῇποτε ὦραν τοῦ ἡμερονυκτίου προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτοις ἀνεγνωρίσθη εἰς ἕκαστον κάτοικον, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας, τὸ ὑψίστον δικαίωμα τοῦ πολίτου τὸ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι καὶ οὕτω ἕκαστος συναισθάνεται ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τῆς αὐτοδιοικήσεως, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἐπιρροῆς.

4ον) Ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγίαν

Ἰδρύθη καὶ λειτουργεῖ καθ' ὅλην τὴν χώραν δημοσία ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία παρέχουσα δαπάναις τοῦ Κράτους ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ φάρμακα εἰς πάντα ἄπορον, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας. Μόνον ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ἀδριανουπόλεως ἐνοσηλεύθησαν δωρεὰν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1921:

ἐξωτερικοὶ ἀσθενεῖς 4.000 ἐξ ὧν Μουσουλμάνοι 3.000
ἐσωτερικοὶ δὲ 1.600 » » οἱ 750 οἱ δὲ
λοιποὶ τῶν λοιπῶν θρησκειῶν.

Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Κομοιτῆς (Γκιουμουλτζίνας)

ἐσωτερικοὶ 450 ἐξ ὧν οἱ 150 Μουσουλμάνοι
ἐξωτερικοὶ 1600 » » οἱ 500
οἱ δὲ λοιποὶ τῶν λοιπῶν θρησκειῶν.

Ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Ραιδεστοῦ

ἐσωτερικοὶ 300 κατὰ τὸ πλεῖστον πρόσφυγες, Ἀρμένιοι,
Κιρκάσιοι κλπ.
ἐξωτερικοὶ 2900 ἐξ ὧν 400 Μουσουλμάνοι, οἱ δὲ λοιποὶ
διαφόρων θρησκειῶν.

Δυνάμεθα δὲ νὰ παρατάξωμεν καὶ ἄλλον μέγαν ἀριθμὸν οὕτως ἐνοσηλεύθεντων δαπάναις τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Θράκης.

5ον) Ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν καὶ θρησκείαν

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δὲν ὑστέρησε νὰ προστατεύσῃ τὴν θρησκείαν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν ἀλλοθινῶν κατοίκων τῆς χώρας. Οὕτω οὐ μόνον διὰ δαπανῶν τῆς ἀνίγειρε κατεστραμμένα μουσουλμανικὰ τεμένη καὶ Τουρκικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ παρέχει καὶ χορηγήματα πρὸς συντήρησιν αὐτῶν μισθοδοτοῦσα 24 Μουφτῆδες καὶ συντηροῦσα 157 δημοτικὰ μουσουλμανικὰ σχολεῖα, 2 μουσουλμανικὰ Διδασκαλεῖα καὶ οἰκοτροφεία, ἣ δὲ δαπάνη μόνον τῶν διδασκαλείων καὶ οἰκοτροφείων ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς ἡμισὺ ἑκατομμύριον περίπου.

Ἐκτίσης γενναιοδῶρως φέρεται ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις καὶ εἰς τὰς Ἰσραηλητικὰς καὶ Ἀρμενικὰς Κοινοτήτας καὶ τὰ σχολεῖα αὐτῶν, ἣ δὲ δαπάνη εἰς ἣν ὑπεδλήθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διὰ τὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ φιλανθρωπι-

κα καταστήματα τῶν ἐν Θράκῃ μειονοτήτων ἀνῆλθεν εἰς δραχμὰς 1,800.000.

6ον) Ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν

Διὰ τοῦ εἰσαχθέντος φορολογικοῦ συστήματος ἐν Θράκῃ ἐλήφθησαν διάφορα εὐεργετικὰ μέτρα πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινοπαθησάντων ἐκ τοῦ πολέμου κατοίκων ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας καὶ οὕτω ἀπηλλάγησαν σχεδὸν πάντων τῶν φόρων κατὰ τὸ ἔτος 1920—1921, ἤτοι κτηματικοῦ, ἐπιτηδεύματος, ὁδοποιείας, ἐκπαιδεύσεως ἐπίσης δὲ εἰδικῶς τοῦ κτηματικοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1921—1922.

Κατηργήθησαν αἱ πολεμικαὶ προσαυξήσεις καὶ ἐχαρίσθησαν φόροι λόγῳ ζημιῶν ἐκ τοῦ πολέμου, ἐχορηγήθησαν δὲ ἀτέλεια εἰσαγωγῆς ζώων μικρῶν καὶ μεγάλων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας καὶ οἰκοδομησίμου ὕλης πρὸς ὑποδομήθησιν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Θράκης.

7ον) Ὡς πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ ἐποικισμὸν

Ἀπὸ τῆς ἐκκρήξεως τῶν Βαλκανικῶν πολέμων μέχρι τῆς καταλήψεως τῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἡ Θράκη διετέλεσεν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ἥτις ἐπέφερε τὴν τελείαν ἐρήμωσιν καὶ καταστροφὴν αὐτῆς.

Αἱ γαῖαι αὐτῆς παρέμενον ἐντελῶς ἀκαλλιέργητοι αἱ δὲ φυτεῖαι κατεστραμμέναι τελείως. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἔχει ἀραιωθῆ σημαντικῶς, διότι ἐνῷ κατὰ τὰς ἐπισήμους Τουρκικὰς Στατιστικὰς τῷ 1913 ἀνῆρχετο οὗτος εἰς 1.370.000 κατοίκων σήμερον οὗτος ἀνέρχεται μόλις εἰς 670.000. Αἱ οἰκίαι τῶν Χριστιανῶν εἶχον κατὰ καὶ καταστροφὴν πολυειδῶς. Εὐρέθησαν δὲ κατεστραμμέναι 30.500 τοιαῦται ἐξ ὧν εἰς Ἀνατολικὴν Θράκην 16.700 ἐντελῶς ἐρειπωμέναι καὶ 9.800 μὲ σημαντικὰς βλάβας εἰς δὲ τὴν Δυτικὴν Θράκην 4.000 σχεδὸν τελείως κατεστραμμέναι.

Πρὸ τῆς ἐρημώσεως ταύτης τὸ πρῶτιστον καθήκον τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἦτο ἡ μέριμνα περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀπελαθέντων κατοίκων καὶ οὕτω ἐπαλινόστησαν ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ ἐντεῦθεν 31.100 χριστιανικαὶ οἰκογένειαι ἀντιπροσωπεύουσαι 129.000 ἄτομα καὶ 7.700 Ὀθωμανικαὶ τοιαῦται ἀντιπροσωπεύουσαι 29.500 ἄτομα.

Ἐπίσης δὲ ἐκ Βουλγαρίας καὶ ἐκ Πόντου ἐγκατεστάθησαν 4.600 προσφυγικαὶ οἰκογένειαι ἀποτελούμεναι ἀπὸ 13.400 ἄτομα.

Ἄλλ' οἱ παλιννοστοῦντες ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας των ἀντὶ στέγης εὗρισκον ἐρείπια ὥς ἐκ τούτου δὲ ἡ Ἑλλάς καὶ πρὸ τῆς καταλήψεως ἀκόμη τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης μέσῳ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπιτροπῆς διέθεσεν 9.500.000 δραχμὰς διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, διὰ δὲ τοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Θράκης 4.000.000, ὁμοίως δὲ καὶ μετὰ τὴν κατοχὴν διετέθησαν παρὰ τοῦ Κράτους διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Δυτικῆς Θράκης 6.000.000 δραχμαὶ διὰ τροφίμα καὶ ἄλλας ἀνάγκας, ἐπίσης δὲ διετέθησαν καὶ ἔτεροι δραχ. 5.000.000 ἐκτὸς ἄλλων 3.500.000 ἅτινα διετέθησαν διὰ τὰ ὀρφανοτροφεῖα, ἰατρεῖα καὶ ὁδοπορικὰ τῶν παλιννοστούντων Θρακῶν προσφύγων.

Ἐν συνόλῳ μέχρι σήμερον ἔχουσιν ἀνεγερθῆ 7.690 οἰκίαι μὲ δαπάνην 6.082.000 δραχ.

Ἐπίσης πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐνισχύθη ἡ γεωργία ἐν Θράκῃ χορηγηθέντων εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς σπόρων καὶ δημητριακῶν καρπῶν ἀξίας δραχ. 9.660.000, ὡσαύτως δὲ ἐχορηγήθησαν ἀροτριῶντα κτήνη, αἰγοπρόβατα καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας ἀξίας 3.500.000.

Τέλος διὰ τὴν ζωόρκειαν τῶν κατοίκων τὸ Κράτος διέθεσε δραχ. 1.078.000, μέχρι τῆς νέας συγκομιδῆς ἡ δὲ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐχορήγησε δάνεια ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς γεωργοὺς τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀξίας 6.960.000 δραχ.

8ον) Ὡς πρὸς τὴν Συγκοινωνίαν

Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις δὲν ὑστέρησεν ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὴν διοργάνωσιν τῆς συγκοινωνίας ἐν Θράκῃ. Παραίτατα αὐτὴν εἰς κατάστασιν πρωτογενῆ ἐπελήφθη ἀμέσως ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων ὥπως καταστή αὐτὴ ἐφικτή, δαπανήσασα εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους περὶ τὸ 1.000.000. δρχ. Οὐ μόνον προέδωκε ἐπιχειρήσεις λιμενικῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ κατήρτισεν ἴδια συνεργεῖα πρὸς κατασκευὴν ὁδῶν αἰτινες κατὰ τοῦ προϋπολογισμοῦς θέλουσιν ἀπαιτήσῃ δαπάνην πλείονα τῶν 8 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Σήμερον εὐρίσκονται ὑπὸ μελέτην σχέδια πρὸς ἀνακαί-
ρισιν καὶ μεταρρύθμισιν ὅλων τῶν μεγάλων πόλεων τῆς
Θράκῃς.

9ον) Ὡς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν

Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία βαίνουνσι ἀπροσκόπτως·
λειτουργοῦσι δὲ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἐπιμελητήρια
κατὰ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς κανονισμοὺς καὶ ἐξησφαλίθησαν
τραπεζικαὶ πιστώσεις εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ βιομηχάνους
ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἰδρύθησαν ὑπερεκατὸν φι-
λανθρωπικὰ Σωματεῖα καὶ Σύλλογοι μὲ γενικωτέρους σκο-
ποὺς ἄγνωστα ὑπὸ τὸ πρῶν καθεστῶς, ἤρξατο δὲ συστη-
ματικὴ ἐργασία πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πλοδοτοπαραγωγικῶν
πόρων τῆς χώρας.

Τοιαύτη δι' ὀλίγων γραμμῶν εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς Ἑλλη-
νικῆς Διοικήσεως ἐν Θράκῃ καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας στηριζό-
μενοι ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τοῦ
Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ καὶ ζήτομεν παρ' αὐτοῦ, ἵνα ἀγω-
νισθῇ πάσῃ θυσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἐξακολουθήσεως μιᾶς τοιαύτης
πεπολιτισμένης καὶ κοσμοπολιτικῆς διοικήσεως στηριζο-
μένης εἰς τὰ ὑγιεῖα δόγματα τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ἐχόντες ὅπ' ὅψιν ὅτι ὁ ἐλευθεροτεκτονισμὸς δὲν ἀνα-
γνωρίζει ἐθνότητας οὐδὲ θρησκεύματα, ἀλλὰ θρωρεῖ ἀπαν-

τας ὡς τέκνα τοῦ Μ. Α. Τ. Σ. καὶ βλέποντες ὅτι ἡ Ἑλλη-
νικὴ Διοίκησις ἐν Θράκῃ ἐφαρμόζει αὐτὰς τὰς ἀρχὰς
ἰδέας τοῦ τεκτονισμοῦ ἐναρμόσμεν ὅτι εἴχομεν καθήκον νὰ
δώσωμεν μίαν, ἐν σμικρογραφίᾳ εἰκόνα ταύτης φρονούντες
ὅτι οὕτω πράττοντες ἐξυπηρετοῦμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ. Ἐπι-
προσθέτομεν ὅτι ἤθελε διαπραχθῇ οὐ μόνον μέγα ἀδίκημα
κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Θράκῃς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπὶ ἡγετοῦ ἡ
ἀνατροπὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ Τεκτονισμοῦ ἐν ᾗ περιπτῶται
ἐπεδάλλετο ἐκ νέου εἰς ταύτην τὸ πρῶν καθεστῶς, διότι
ἐφ' ὅσον ὅλαι αἱ ἐθνότητες ἀνεξαρτήτως θρησκείματος ἀπο-
λαμβάνουσιν ἐν Θράκῃ τῶν ὑψίστων δικαιωμάτων τὰ ὅποια
ὁ Τεκτονισμὸς ἀνεκήρυξεν ὡς δόγματα αὐτοῦ, ἤτοι τῆς
ἐλευθερίας, τῆς ἰσονομίας, τῆς ἰσοπολιτείας καὶ ἐφ' ὅσον
διὰ τῆς Διοικήσεως ταύτης πραγματοποιεῖται ἡ ἀρχὴ τῆς
ἀλληλοδοκιμείας καὶ ἀλληλοὑποστηρίξεως, δὲν δύναται
παρὰ ὡς ἀδίκημα κατὰ τῶν κατοίκων καὶ ὡς ἀνατροπὴ τῶν
ἀρχῶν τοῦ Τεκτονισμοῦ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐπ' ἀνόδου τοῦ
πρῶν καθεστῶτος, τοῦ ὁποίου ἡνίκα εἶναι εἰς τὰς
ἀναμνήσεις τῶν κατοίκων τὰ ἔγνη τῆς τυραννικῆς δουλείας
τὴν ὁποίαν ἐξήσκησεν ἐπ' αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ ἐπὶ 400 καὶ
ἐπέκεινα ἔτη διάστημα τῆς κυριαρχίας τοῦ.

Ἴνα μὴ φανῇ ἴσως ὅτι εἰς τὰς παραστάσεις μας ταύ-
τας παραβιάζομεν τὰς ἀρχὰς τοῦ Τεκτονισμοῦ ἐμπνεύμε-
νοι ἀπὸ αἰονόγητοτε αἰσθήματα παρουσιάζομεν ὑμῖν αὐτὰς
ταύτας τὰς ἐνθουσιώδεις, αὐθρομήτους καὶ αὐτοδούλους ἐκ-
δηλώσεις θαυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν
Διοίκησιν Θράκῃς ἐκ μέρους τῶν μειονότητων καὶ τῶν ἀν-
τιπροσώπων αὐτοῦ.

Οὕτω ἤρκεσε νὰ θρυλληθῇ μόνον ὅτι ἀπειλεῖται ἡ ἐπ' ἀ-
νόδου τοῦ πρῶν καθεστῶτος ἐν Θράκῃ, ἔστω καὶ εἰς περιω-
ρισμένον τμήμα διὰ νὰ ἐξεγερθῇ σύσσωμος ὁ πληθυσμὸς
τούτων καὶ προδῇ ἐν συναγεμῇ εἰς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς
τοιαύτης σκέψεως καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν πεπολιτισμένην
διάνοιαν καὶ τὴν εὐγενῆ φυγὴν τῶν διοικούντων σήμερον

τάς τύχας τῶν Συμμάχων ἡμῶν Κρατῶν, ὅπως μὴ διανοη-
θῶσι καὶ παρομοίαν μετοβολὴν τοῦ καθεστώτος.

Διωργανώθησαν αὐθιγῶς ἐν συνόλῳ 273 συλλαλητή-
ρια εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Θράκης, συμμετέσχε δὲ
εἰς ταῦτα ὁλόκληρος ὁ Θρακικὸς λαὸς, Μουσουλμάνοι, Ἰσρα-
ηλῖται, Ἀρμένιοι καὶ Ἕλληνες.

Παραδειγματικῶς δὲ ἀναφέρομεν ἐν περιλήψει τὰ ἐξῆς
δημοψηφίσματα τῶν κάτωθι πόλεων.

Ὁ Μουφτής ὁλοκλήρου τῆς περιφέρειας Περιστάσεως
Ἀπουραχμὰν Σαῖπ δηλοῖ ὅτι—λόγῳ τῆς εὐγενοῦς καὶ
φιλοδικαίας συμπεριφορᾶς τῆς Ἑλλ. Διοικήσεως καὶ τῆς
ἀπολύτου ἀφοσιώσεως καὶ ἐμπιστοσύνης ἣν τρέφομεν πρὸς
ταύτην ἡμεῖς οἱ Μουσουλμάνοι δὲν δεχόμεθα τὴν ἐκχώρη-
σιν τῆς Θράκης εἰς οὐδὲν Κράτος ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ
θὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ σπιθαμὴν ἔστω γῆς τῆς Θράκης
διὰ τοῦ αἵματός μας διὰ τῆς ζωῆς μας διὰ τῆς ἐν γένει
ὑπάρξεώς μας—Ἡ Θράκη εἶναι Ἑλληνικὴ καὶ θὰ μείνῃ
Ἑλληνική.»

Ὁ Λαὸς τῆς πόλεως Σκοποῦ ἐψήφισεν:

«Ἐξ ἀφορμῆς ἀναγραφείσας φήμης περικύψεως Θρακ.
συνόρων διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως, θεωροῦμεν βεδύλῳσιν
καὶ οἰανδήποτε συζήτησιν παρομοίαν καὶ δηλοῦμεν ὅτι
ὅπως ἐσφάγῃμεν οἱ ἡμεῖς ὑπὸ τοῦ βαρδάρου καὶ ἀπαν-
θρώπου κατακτητοῦ θέλομεν προτιμήσῃ νὰ σφαγῶμεν ὅλοι
παρὰ νὰ ὑποκύψωμεν ἐκ νέου εἰς αὐτόν.»

Ὁ Δήμαρχος Ἀνακτορίου Ἐστρέφ βέης Ζαδὲ καὶ ὁ
Σύμβουλος Ἀχμέτ Χαμδὴ βέης δηλοῦν ἀπεριφράστως τὰ
ἀκόλουθα:

«Ἀντιτασσόμεθα κατὰ πάσης τυχόν ἀδικίας διὰ τυχόν
ἀποφάσεις θιγούσας καὶ κατὰ τὸ ἐλάχιστον τὸ σημερινόν
καθεστὼς ἀπολαμβάνοντες ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως
παντὸς ἀγαθοῦ, ἰσονομίας, ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης.»

Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Περιστάσεως ἀνεξαρτήτως φυ-
λῆς ἦτοί:

Ὁ Δήμαρχος Ζάμπας, ὁ ἱερεὺς Παπαντωνῆς, ὁ Μουφτής
Ἀπουραχμὰν Σαῖπ, ὁ Φαῖκ βέης μεγαλοκτηματίας, ὁ
Ζαχτή βέης Δικηγόρος τηλεγραφοῦσι τὰ ἐξῆς:

«Διακηρύσσομεν κατηγορηματικῶς τὸν διακατὴ πόθον τοῦ
λαοῦ ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκευματος καὶ ἐν ἀπολύτῳ
ἀλληλεγγύῃ, ὅπως ἀνταχθῇ κατὰ πάσης ἀδικίας ἀφαιρού-
σης ὅπωςδήποτε τὴν ἐλευθερίαν τὴν κτηθεῖσαν δι' ἀνυπο-
λογίστων θυσιῶν παρὰ τὸ πλευρὸν κραταιῶν συμμάχων δια-
κηρυζάντων κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον τὴν ἐλευθερίαν
τῶν καταδυναστευμένων λαῶν.»

Ἡ Μάδουτος ἐκπροσωπούμενη ὑπὸ τῶν Χρ. Χρηστοφορί-
δη, Πέτρ. Δούκου, Χρ. Βακούρη, μὴ ἐννοοῦσα κατ' οὐδένα
λόγον συζήτησιν λέγει:

«Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
ἐναντίον πάσης ἐνδεχομένης οὐ μόνον τροποποιήσεως, ἀλλὰ
καὶ τυζητήσεως. Οὐδέποτε θὰ ἀνεχθῶμεν νὰ πατήσῃ ὁ βάρ-
δαρος ποὺς ἐκ νέου τὸ πάτριον ἔδαφος ἀνακτηθὲν κατόπιν
ἀγώνων ὑπὲρ ἀνθρώπων.»

Ὁ Σολ. Μητράνης ὡς πληρεξούσιος τῶν Ἰσραηλιτῶν
λέγει ἐν Ἀδριανουπόλει ὅτι:

«Ὁ Θρακικὸς λαὸς θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχὴ νὰ ζήσῃ ὑπὸ
τὴν πατρικὴν καὶ δικαίαν Ἑλλ. Διοίκησιν καὶ ἐπ' οὐδενὶ
λόγῳ θὰ δεχθῇ τὴν παραμικρὰν τροποποίησιν τῆς παρούσης
καταστάσεως.

Ὁλόκληρος ἡ Θράκη εἶναι Ἑλληνικὴ καὶ θὰ μείνῃ διὰ
παντὸς Ἑλληνική.»

Ὁ Μουφτής Βιζύης Χαφὴτ Ἰσμαήλ (ὡς ἀντιπρόσωπος
τοῦ ποιμνίου του) ἐπίσης δὲ οἱ μουχτάρηδες Μουσταφὰ ἀγὰ
Πατζίκ ἐφένδης καὶ Σουκρὴ ἀγὰ Μεχμέτ ἀγὰ διακηρύττου-
σι τὴν θέλησιν των ὡς ἐξῆς:

«Ἐκφράζομεν πόθον ἡμῶν, ὅπως παραμείνωμεν ἑσσεὶ ὑπὸ
τὴν Ἑλληνικὴν Διοίκησιν ἀποκρούοντες ἄρδην οἰανδήποτε
ἄλλην, ἀπολαμβάνοντες τῶν ἀγαθῶν τῆς ἰσοπολιτείας ἐλευ-
θερίας καὶ δικαιοσύνης. Ἐπιμένομεν ὅπως μὴ χωρισθῶμεν

τῶν πατριωτῶν μας Ἑλλήνων μετὰ τῶν ὁποίων ἐννοοῦμεν νὰ ζήσωμεν ὡς ἀδελφοί, ἐν ὁμοιοῖα, ἀγάπῃ, συναδελφωσύνῃ».

Ἐν Καλλιπόλει συντάσσουν ψήφισμα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῶν :

1) Μητροπολίτου Καλλιπόλεως 2) Ἱερέως Ἀρμενίων Βαρτάν Μπατροσιάν, 3) Ἀρχιεραδίνου Χισοχώρ Μπενούν διὰ τοῦ ὁποίου λέγουσι.

«Ὁ λαὸς Καλλιπόλεως καὶ περιχώρων ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκείας ἀνακτήσας κατόπιν πέντε αἰώνων δουλείας ἐθνικὴν ἐλευθερίαν δι' ἀνυπολογίστων θυσιῶν ἀγῶνων θέλει ἀντιταχθῇ πάσῃ δυνάμει πρὸς πᾶσαν ἀδικον ἀπόφασιν ἐν τῇ ὑπερασπίσει ἐθνικοῦ του εἰσέφους, ἵνα συγκρατήσῃ ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ πραγματικὴν οὐριοδομίαν τοῦ εὐγενοῦς Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.»

Οἱ κάτοικοι περιφερείας Ἀρκαδιουπόλεως (Δουλέ--Βουργάζ) ἐκπροσωπούμενοι ὑπὸ τῶν : Μεχμέτ Σαμπρῇ Μουφτῇ, Μπακὴρ Χαλῆλ Προέδρου Μουσ. Κοινότητος, Ἀχμέτ βέη ἱατροῦ, Ἐμδερ Σαδῆκ συμβούλου κλπ. λέγουσι :

«Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διὰ τὴν θρυλουμένην διαρρύθμισιν συνόρων. Ἡ μετὰ πάσης δικαιοσύνης διοίκησις τοῦ Ἑλλ. Κράτους μεγάλας εὐκολίας παρέσχεν ἡμῖν.....

Δηλοῦμεν κατηγορηματικῶς, ὅτι ἅπαντες ἀλληλεγγύως ἀντιτασσόμεθα κατὰ πάσης ἀδικίας πρὸς κτηθείσαν ἤδη ἐλευθερίαν κατόπιν ἀνυπολογίστων θυσιῶν, καταστροφῶν καὶ ἡρωϊκῶν ἀγῶνων».

Θὰ ἠδύνατο δέ τις νὰ συντάξῃ εἰδικὸν πολυσέλιδον λεύκωμα, ἐὰν ἤθελε νὰ παραθέσῃ ὅλα τὰ ψήφισματα καὶ ὅλας τὰς διαμαρτυρίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ λαοῦ :

Κατόπιν τῆς δι' ὀλίγων εἰκόνας τὴν ὁποίαν προσεπαθήσαμεν νὰ δώσωμεν ὑμῖν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως ἐν Ὀράκῃ καὶ τῶν αὐθορμητῶν ἐκδηλώσεων τῶν περὶ αὐτῆς γνωμῶν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μειονοτήτων, ἐλπίζομεν ὅτι ὁ Παγκόσμιος Ἐλευθεροτεκτονισμὸς θέλει μετὰ προσοχῆς εἰσακούσῃ τῆς ἐκκλήσεώς μας ταύτης καὶ θέλῃ πράξῃ πᾶν

τὸ δυνατόν, ὥπως ἐξακολουθήσωσιν ἐφαρμοζόμεναι αἱ ἀρχαὶ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἐν Ὀράκῃ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 28 Φεβρουαρίου 1922.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἑλ. Γεωργιάδης

Σεβίσμιος

Γ. Κωνσταντινίδης

